

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא אביבית נחמיאס

תובעת

א.ב.

ע"י ב"כ עוה"ד בן לולו קלי לירז

נגד

נתבע

ש.ב.

ע"י ב"כ עוה"ד אריק דדון

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16

לפני תובענה רכושית, ובמרכזה מחלוקות הנוגעות לזכויות הצדדים במשק חקלאי, מכסת ביצים, מערכת סולארית, מיטלטלין וכן לזכויותיהם כספיות נוספות לרבות כספי ירושה והברחות נכסים שנטענו ע"י שני הצדדים.

א. תמצית העובדות הצריכות לעניין:

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 2002.**.**. מנישואים אלה נולדו לצדדים שלושה ילדים, ילידי 2003, 2004 ו- 2007.
2. הצדדים גרו במושב **** במשק מסי ** הכולל בית מגורים ומבנה לול. הזכויות במשק רשומות על שם הצדדים בחלקים שווים.
3. מערכת היחסים בין הצדדים ידעה משברים לא מעטים. בשנת 2010 הגישה האישה תביעות שונות, אולם אלה נמחקו לבקשתה, לאחר שהצדדים הגיעו לשלום בית.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 4. כאמור, בבעלות הצדדים משק הכולל בית מגורים. בשנת 2019 נטלו משכנתא לטובת הרחבתו.
2 בתקופת השיפוצים עברו הצדדים להתגורר בצימר השייך לאימו של הבעל. במהלך שיפוץ הבית,
3 מערכת היחסים עלתה על שרטון.
4
- 5 5. במהלך חודש 12/19 הוגשו ההליכים הבאים: ביום 24.12.19 הגיש האיש בקשה ל"ס שנמחקה
6 לבקשתו (י"ס 58416-12-19). בסמוך לכך פתחה האישה ביום 5.1.2020 בהליך י"ס שנסגר ביום
7 21.4.2020 (י"ס 7942-01-20). ביום 27.4.2020 הגישה האישה שתי תביעות - תביעה למזונות
8 ומדור (תלה"מ 34604-04-20) שנמחקה ביום 6.5.2021 בהמשך לבקשתה (ר' פרוט' הדיון מיום
9 3.5.2021 עמ' 14 ש' 29 – 32) ואת התביעה הרכושית שבכותרת (תלה"מ 34713-04-20).
10
- 11 6. ביום 1.6.2020 עזבה התובעת את היחידה בה התגוררו ועברה להתגורר ב***. לטענתה, הסיבה
12 לעזיבתה היתה חשדנות ואלימות מצידו של הבעל, טענה שהוכחה על ידי הנתבע אשר מצידו
13 טען כי הפרידה היתה על רקע בגידתה של התובעת.
14
- 15 7. האב, אשר נותר כאמור להתגורר בבית הוריו עם הילדים, הגיש ביום 24.6.2020 תביעה להסדרי
16 הורות וזמני שהות (תלה"מ 62597-06-20) במסגרתה ניתן פסק דין ביום 14.7.2021. בתמצית
17 ייאמר כי מהדיווחים השונים עלה כי האם מקיימת קשר רופף ביותר עם ילדיה, לטענתה בשל
18 "ניכור הוריי" הגם שהתרשמות בית המשפט היתה שונה. בין היתר נקבע כי כאשר האם איננה
19 מעוניינת בזמני שהות מעבר למצב הקיים, עם כל הצער שבדבר - לא ניתן ואין מקום לכפות
20 עליה זמני שהות רחבים או מוגדרים יותר.
21
- 22 8. במסגרת הדיון שהתקיים ביום 3.5.2021 האישה הביעה הסכמתה שהאיש ירכוש את חלקה
23 במשק (בבית שנמצא בהליכי בניה ובלול) בהתאם לחוות דעת השמאי שהוגשה (עמ' 18 ש' 5, 9-
24 10).
25
- 26 9. בהעדר יכולת להביא את הצדדים להסכמות כלשהן, אף לא בעניינים פעוטים, הגישו הצדדים
27 תצהירים וניהלו ישיבת הוכחות בהתייחס לכלל המחלוקות.
28

השאלות השנויות במחלוקת:

- 30 מועד הקרע - האם המועד האיזון הינו 24.12.2019 כטענת האישה (מועד הגשת הבקשה
31 ליישוב הסכסוך ע"י הנתבע) או ביום 1.6.2020 כטענת האיש (מועד הפירוד
32 הפיזי).
33

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 איזון המשק ומרכיביו - המגורים, המערכת הסולארית, הלול ומטעי הקיווי.

2

3 מכסת הביצים - האם מכסת הביצים היא חלק מהנחלה וכפועל יוצא היא נכס בר איזון. ככל
4 שהתשובה לכך שלילית - האם יש לאזן את ההשבחה.

5

6 חו"ד אקטוארית - איזון זכויות כספיות וסוציאליות.

7

8 כספי ירושה והברחת נכסים - האם יש להחריג את כספי הירושה מבסיס האיזון וכיצד לאזן
9 העברות כספיות שבוצעו סמוך למועד הקרע.

10

11 מיטלטלין - האם לאזן את המיטלטלין, לרבות תכשיטים שלטענת האישה נלקחו ע"י
12 הנתבע, בעין או בשווי.

13

14 רכבים - כיצד לאזן את שני הרכבים והטרקטורון שבבעלות הצדדים.

15

16 איזון לא שוויוני

17

18

19 אדון בשאלות אלה על פי סדרן:

20

21 מועד הקרע

22

23 10. הצדדים חלוקים בשאלת מועד הקרע. בעוד שלטענת התובעת יש לקבוע כי מועד הקרע הנו המועד
24 בו הוגשה הבקשה ליישוב סכסוך ע"י האיש 24.12.2019, טען הנתבע כי מועד הקרע הינו מועד
25 הפירוד הפיזי בין הצדדים - 1.6.2020, ביום בו עזבה האישה את הבית.

26

27 11. כתמיכה בעמדתה הפנתה התובעת לדבריו של הנתבע עצמו בפרוטוקול הדיון מיום 14.2.2022
28 וטענה כי נוכח השבר במערכת היחסים בין הצדדים הם למעשה חיו בנפרד על אף שהמשיכו
29 להתגורר תחת אותה קורת גג.

30

31 12. מנגד טען הנתבע כי מועד הקרע הינו מועד הפירוד הפיזי – קרי ביום עזיבתה של האישה את
32 הבית (1.6.2020).

33

34 13. אקדים ואציין כי בסופו של יום מאחר שממילא בסמכות בית המשפט ליתן הוראות אשר
35 להברחות כספים בסמוך למועד הקרע (טענות שנטענו ע"י שני הצדדים), אין נפקות משמעותית
למי מהמועדים. בנוסף, אף מחו"ד המומחה עלה כי ההבדל בין שני המועדים אינו משמעותי:

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 לפי המועד הראשון 24.12.19 – על האיש להעביר לאישה 12,467 ₪ לאיזון מיידי של עודף זכויותיו
2 ואילו לפי המועד השני - 1.6.20 על האיש להעביר לאישה 5,594 ₪ לאיזון מיידי של עודף זכויותיו.

מועד הקרע - הדין החל:

8 14. כאמור, הצדדים נישאו זל"ז בשנת 2002 ומשכך, חל עליהם משטר של איזון משאבים דחוי
9 בהתאם להוראות חוק יחסי ממון.

11 15. בהתאם לסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון, הכלל הוא כי עם פקיעת הנישואין זכאי כל אחד מבני הזוג
12 ל"מחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג", למעט נכסים מסוימים המפורטים בסעיף 5 לחוק יחסי
13 ממון, אשר מוצאים מבסיס האיזון.

15 16. כך קובע סעיף 5 לחוק יחסי ממון:

16 "א) עם התרת הנישואין או עם פקיעת הנישואין עקב מותו של בן זוג (בחוק

17 זה – פקיעת הנישואין) זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי

18 בני הזוג, למעט –

19 (1) נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה

20 בתקופת הנישואין;

21 (2) ...

22 (3) "...

24 17. סעיף 5א לחוק (תיקון תשס"ט - 2008) קובע את התנאים הנדרשים למימוש האיזון
25 בטרם פקיעת הנישואין:

26 "א) הזכות לאיזון משאבים לפי סעיף 5 תהיה לכל אחד מבני הזוג אף בטרם

27 פקיעת הנישואין אם הוגשה בקשה לביצועו של הסדר איזון משאבים לפי פרק

28 זה והתקיים אחד מהתנאים המפורטים להלן:

29 (1) חלפה שנה מיום שנפתח אחד מההליכים האלה:

30 א) ...

31 ב) תביעה לחלוקת רכוש בין בני הזוג, לרבות תביעה לפירוק שיתוף במקרקעין

32 המשותפים לבני הזוג לפי חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969, תביעה לפסק דין

33 הצהרתי בדבר זכויות בני הזוג ברכוש, בקשה לביצוע הסדר איזון משאבים לפי

34 פרק זה או בקשה לפי סעיף 11;

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 (2) קיים קרע בין בני הזוג או שבני הזוג חיים בנפרד אף אם תחת קורת גג
2 אחת במשך תקופה מצטברת של תשעה חודשים לפחות מתוך תקופה רצופה
3 של שנה;”
4

5 18. בהתאם לפסיקה, מועד הקרע אשר ממנו אין מייחסים עוד שיתוף בין הצדדים יכול להילמד
6 מאירועים שונים, כגון מועד עזיבת הבית או מועד הגשת התביעה, כפי שנקבע בע"א 809/90 לידאי
7 נ' לידאי, פ"ד מו(1) 602: "ברבים מן המקרים, הפירוד הממשי, שבו עוזב אחד הצדדים את הבית,
8 הוא המעיד על קצה של כוונת השיתוף ברכוש. בדרך כלל מועד זה הוא המועד הקובע לצורך
9 חלוקת הרכוש המשותף. אך בעניינו נקבע, בצדק, מועד הגשת התביעה כמועד הקובע" (שם, עמ'
10 614).

11 19. לצורך קביעת מועד האיזון ביקש המחוקק לאמץ מבחן מהותי לטיב הקשר בין בני זוג. אם מוצא
12 בית המשפט כי קיים קרע בלתי ניתן לאיחוי רשאי הוא להורות על איזון משאבים עוד קודם
13 למועד הגירושין "גם אם הצדדים המשיכו לחיות תחת קורת גג אחת, אך בית המשפט מגיע לכדי
14 קביעה עובדתית שיפוטית, כי היה ביניהם קרע בלתי ניתן לאיחוי, הרי שעובדת המגורים תחת
15 קורת גג אחת, לא תעמוד בדרכו לקבוע מועד קרע מוקדם יותר, אפילו אם נכון למועד הקביעה
16 הצדדים עדיין דרים באותה דירה". (תמ"ש (טב') 41427-12-10 נ.ל נ' ל. (16.1.2014)).

17 20. המטרה הינה לאתר נקודת הזמן אשר בה הפסיקו בני הזוג לנהל קופה משותפת, שמועד זה הוא-
18 הוא הקובע כי תמו יחסי השיתוף בין הצדדים, וכלשון כב' השופטת נתניהו בפס"ד לידאי הנ"ל:
19 "מועד זה הוא המועד שבו מפסיקים בני-זוג לנהל קופה משותפת ושממנו ואילך הם נוהגים לפי
20 הכלל של "שלי-שלי ושלך-שלך" (שם, 613). "למעשה, העיקר הוא המועד בו מפסיקים בני הזוג
21 לנהל קופה משותפת, בעוד שראיות לאותו מועד יכולות להיות בדמות עזיבת הבית, הפרדת
22 חשבונות בנק, קשר עם צד שלישי, הגשת תביעה וכו' תמ"ש (משפחה תל אביב-יפו) 18568-05-
23 13 פלונית נ' אלמוני (21.06.2015) וההפניות (שם).

24
25 מן הכלל אל הפרט:

26 21. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי נקודת הזמן ממנה חל
27 הקרע במישור הכלכלי בין הצדדים היא במועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, קרי ביום
28 24.12.2019, זאת מן הטעמים שיפורטו להלן.
29

30 22. יצויין כי שאלת מועד הקרע הועלתה לראשונה במסגרת הדיון שנערך ביום 15.6.2020 על רקע
31 מחלוקת שהתגלעה ביחס לכספים משותפים שעל פי הנטען הועברו לחשבונו הפרטי של התובע
32 סמוך למועד הקרע. מדברי ב"כ הנתבע בדיון עולה כי כספים אלה נמשכו נוכח הקרע שנוצר בין

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 הצדדים "כשהתחיל הקרע הוא פחד שהיא תמשוך את הכסף הזה, כסף שהוא אמור לשלם
2 לקבלנים ומשכנתא והוצאות, נוכיח גם לאקטואר שהכסף הועבר לבנק דיסקונט ויש הפקדות
3 לחשבון המשותף כל חודש בסך של 10,000 ₪ וגם תשלומים לקבלנים". (ר' עמ' לפרוט' 6 ש' -26
4 (28).
5
6 23. בחקירה הודה הנתבע כי מועד הקרע היה ביום 24.12.19, ולמחרת האישה משכה כספים
7 מהחשבון המשותף, ונתנה הוראות שונות לבנק, ובהמשך בעצת עורך דינו אף הוא משך כספים
8 (עמ' 12 ש' 7-25):

9 **"ש. באיזה תאריך התחיל הקרע ביניכם.**

10 ת. ביום 24.12.19.

11 **ש. זה היה היום שסטרט לה.**

12 ת. היא כל הזמן לוקחת את עניין האלימות כדי שלא נתמקד בבגידות, היא ניהלה
13 רומן עם בחור בשם ****. שאלת עניתי. לא סטרתי ולא התנהגתי באלימות מעולם,
14 אם היא רוצה הוכחה לאלימות, שתפנה למשטרת ** ותבדוק כמה פעמים הילדים
15 הזמינו משטרה, עקב אלימות שהיא הפעילה נגדנו.

16 **ש. אז זה אומר שהמועד הקשה שהיה ביניכם וגרם לקרע ביחסים, היה ביום 24.12.19.**

17 ת. מסכים איתך.

18 **ש. למה ציינת שביוני היה מועד הקרע ולא ב- 24.12.19.**

19 ת. אני ציינתי ב- 1.6 היא עזבה את הבית.

20 **ש. מערכת היחסים שלכם נקטעה גם מבחינת הכספים ביום 24.12.19.**

21 ת. לא. כי הסתכסכנו ב- 24.12.19 והיא משכה את הכספים למחרת.

22 **ש. ואתה מתי.**

23 ת. אני כמה שבועות אחרי, קיבלתי הוראה, מעורך הדין שלי, לקחת את הכספים
24 ולהבטיח את עצמי מול הקבלנים שלא תיפתח עליי עוד חזית והחשבון יעוקל.

25 **ש. כלומר, התחלתם מלחמת משיכות כספים ב- 24.12.19 ועצרתם את החשבון
26 המשותף.**

27 ת. היא עצרה את החשבון המשותף, היא נכנסה לסניף אחריש הבינה שמשכתי את
28 הכסף לבטח את כספם של הקבלנים, היא נכנסה לבנק, ניקתה את החשבון, הוציאה
29 5,000 ₪ והודיעה לבנק על סכסוך. זה היה נדמה לי בחודש ינואר. תראי לי מסמכים
30 יהיה לי יותר קל".

31
32 24. מדברי הנתבע בדיון מיום 15.6.2020 עולה שהצדדים ניהלו חשבון בנק משותף במהלך חיי
33 הנישואין ובמקביל האישה משך שנים ניהלה חשבון בנק נפרד: "לשאלת בית המשפט, תמיד היה

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 לנו חשבון בנק משותף במהלך החיים המשותפים, אני פתחתי חשבון בנק נפרד עם הסכסוך ולה
2 היה חשבון בנק נפרד מזה שנים" (ר' פרו' הדיון עמ' 3 ש' 29-30).
3 25. בנסיבות אלה ומאחר שבסמוך למועד הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, שינו הצדדים את התנהלותם
4 הכלכלית ונהגו ממועד זה להתנהל כספית באופן נפרד - יש לראות במועד הגשת הבקשה ליי"ס
5 ביום 24.12.19 כמועד ממנו הצדדים הפסיקו לנהוג בדרך של ניהול קופה משותפת, ולצורך איזון
6 המשאבים – זהו מועד הקרע.

פירוק השיתוף במשק על מרכיביו:

7
8
9
10 26. בין הנכסים שמחלוקת עומד המשק הכולל את בית המגורים, מבנה הלול, מערכת סולארית
11 הבנויה על גג הלול. המשק הרשום ע"ש הצדדים במשותף, צפוי לקבל הקצאה של 10 דונם של
12 מטעים אשר אמורים להיגרע מנחלת הוריו של התובע.

13
14 27. כאמור, נכסים אלה (למעט המטעים), רשומים על שמם של שני הצדדים (לחוו"ד השמאי צורף
15 חוזה החכירה) ואין חולק כי הזכויות בנכסים אלה משותפות, לפיכך יש להורות על פירוק השיתוף
16 בהם.

17
18 28. שני הצדדים מעוניינים בפירוק השיתוף בנכס על דרך רכישת חלקה של האישה על ידי הבעל.
19 האישה הביעה הסכמתה לכך עוד בדיון מיום 3.5.2021 (עמ' 18 ש' 9-10) ובסיכומיה.

20
21 29. ביום 5.8.2020 הוגשה חוות הדעת השמאית. הצדדים לא שלחו שאלות הבהרה למומחה ולא
22 ביקשו לחוקרו. בנסיבות אלה יש לראות בצדדים כמי שאינם חולקים על האמור בחוות הדעת.
23

24 30. מספר שאלות מתעוררות אגב פירוק השיתוף במשק: האם חלקה של האישה יושלם בערכי נטו
25 (כבקשתה) או לאחר קיזוז רעיוני של רכיבי המס, כיצד לאזן את המערכת הסולארית, וקיזוז
26 תשלומי המשכנתא.

בית המגורים:

27
28
29 31. מחוו"ד השמאי עולה כי בית הצדדים בנוי על מגרש המצוי בהרחבה של היישוב, שווי הבית כפי
30 שנקבע בחווה"ד הינו 1,135,000 ₪.

31 32. אשר לאופיו של הנכס, לחווה"ד צורף מכתב מהסוכנות היהודית מיום 28.12.14 המופנה למנהל
32 מקרקעי ישראל המודיע על מסירת נחלה מס' ** להחזקת מתיישב מועמד חדש במושב *** –
33 לצדדים. כן צורף אישור הרכב הנחלה מיום 28.6.20 ממזכירות האגו"ש **** ובו צויין כי הרכב
34 נחלה מס' ** במושב **** כוללת את חלקה א' עליה בנוי בית המשפחה, לול מטילות – מבנה לול

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 בחוות הלולים הדרומית ביישוב, בו מגדלים בני הזוג את העופות. עוד צוין כי הנחלה טרם קיבלה
2 10 דונם מטע, ואלה צפויים להיגרע מנחלת הוריו של התובע.
3
- 4 33. על הבית רובצת משכנתא שיתרתה לסילוק נכון ליום 6.10.21 בסך של 792,866 ₪ (נספח א'
5 לתצהיר הנתבע).
- 6 34. לטענת האישה בגין זכויותיה בבית המגורים על הנתבע להעביר לידיה לאחר קיזוז המשכנתא סך
7 של 182,575 ₪ ולגרוע את שמה מהמשכנתא. כמו כן התחייבה האישה בכפוף להעברת תשלום
8 האיזון, לחתום על יפוי כוח בלתי חוזר להעברת הזכויות בבית על שם הנתבע. עוד יצויין כי לטענת
9 התובעת, ככל שיוכרע שאינה זכאית לזכויות במכסת הביצים יש לאזן את הזכויות בבית הצדדים
10 באופן בו תקבל האישה 100% מהזכויות והאיש יקבל 0%. שאלת האיזון הבלתי שוויוני תידון
11 בהמשך פסק הדין.
- 12 35. מנגד טען הנתבע כי יש להעמיד את חלקה של האישה ע"ס של 64,000 ₪ (לפי מועד הקרע
13 24.12.19), זאת לאחר קיזוז מע"מ, מס רעיוני וקיזוז חלקה של האישה בתשלומי המשכנתא. בכל
14 הנוגע לקיזוז המע"מ לא ברור מהו הבסיס החוקי לקיזוז מע"מ על הנחלה, במסגרת איזון
15 המשאבים בין בני הזוג ודין הטענה להידחות.
16
- 17 **אשר לניכוי מס רעיוני:**
- 18 36. לטענת האיש יש להורות על קיזוז רעיוני בדרך של חיוב האישה במחצית המיסים שהיו מוטלים
19 על הצדדים אילו היה מדובר במכירה לצד ג'. לפיכך, יש לקזז סך של 20,875 ₪ מחלקה של
20 האישה, וזאת בהתאם לתשלומי המיסוי כפי שהוערכו בחווה"ד בעת מימוש (מכירת המשק) לצד
21 שלישי, הכוללים:
- 22 36.1 מס רווחי הון קרקע חקלאית של הלול - 2,750 ₪.
23 36.2 מס שבח - 25,000 ₪.
24 36.3 היטל השבחה - 14,013 ₪.
25
- 26 37. השאלה האם יש לנכות מס רעיוני במקרה של פירוק שיתוף בדירה בהליך של איזון משאבים בין
27 בני זוג, נדונה בבית המשפט העליון ובעניין זה דומה כי טרם נקבעה הלכה מחייבת, ר' האמור
28 בסעיף 3 בבעמ 2943/16 פלוני נ' פלונית (8.12.2016) "אכן, השאלה האם יש לנכות מס רעיוני
29 בהעברת מניות בין בני זוג אגב הליכי גירושין, לפי חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973
30 (להלן: חוק יחסי ממון), היא שאלה עקרונית שלמיטב ידיעתי טרם הוכרעה בפסיקה. בפסק הדין
31 בע"א 803/00 שטיינמץ נ' שטיינמץ (4.12.2001) נדונה שאלה דומה בדבר ניכוי מס בעת העברת
32 זכויות במקרקעין בין בני זוג אגב הליכי גירושין, אך גם זו לא הוכרעה ולא נפסקה הלכה מחייבת.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 דעת הרוב שם (השופטת פרוקצ'יה שאליה הצטרף השופט מצא) קבעה כי הסוגיה מעוררת שאלות
2 מורכבות אך סברה כי בנסיבות הענין משהועלו הטענות לראשונה בערכאת הערעור ולפיכך גם לא
3 נפרשה תשתית עובדתית הולמת, אין מקום להידרש לכך". יחד עם זאת, נראה כי בפועל הערכאות
4 הדיוניות נוהגות שלא להפחית מס רעיוני, בין היתר בהסתמך על פסק הדין בעניין שטיינמץ.
5 38. בע"א 803/00 בעניין שטיינמץ הנ"ל, בדעת רוב נפסק י באותו המקרה, כי אין מקום לניכוי מס
6 רעיוני מהתמורה המגיעה לאישה שעה שלא הוכח, נכון למועד פירוק השיתוף, כי יש בכוונת הבעל
7 למכור את המקרקעין לצד שלישי, לרבות נסיבות העילה למכירה ושיעור המס הצפוי. עוד נקבע
8 כי הנטל להוכחת הזכאות לניכוי המס רובץ על הבעל, הטוען לכך (ר' חוות דעת הרוב מפי כב'
9 השופטת פרוקצ'יה).
10 39. בין היתר נפסק כי "התחשבות בהיבט המיסוי אינו מובן מאליה בהליך זה והיא מותנית בפרישה
11 רחבה של עובדות מוכחות וטיעון מקיף ומפורט לעניין הדין החל. הנטל רובץ על הטוען לניכוי מס
12 לבסס את טענתו". באותו המקרה לא נעשתה התייחסות כלשהי לנושא המיסוי בערכאה הדיונית
13 בדרך של הבאת ראיות לגבי עובדות רלוונטיות או בדרך של טיעון לעניין מהות המיסים ודיני
14 המיסוי העשויים לחול על העניין. כן נקבע כי: "משלא הוכיח המערער בערכאה הדיונית נכון
15 למועד פירוק השיתוף ואיזון המשאבים כי הוא אכן מבקש למכור את המקרקעין לצד שלישי ולא
16 הוכיח את הנסיבות והעילה למכירה כזו כמו גם את מהותו ושיעורו של המס העתיד להשתלם על
17 ידו במקרה של מכירה כזו, אין מקום לניכוי סכום כלשהו בגין תשלומי מס כאמור לצורך הערכת
18 התמורה הכספית המגיעה למשיבה עבור חלקה בקרקע. פתיחתו של נושא זה עתה בערכאה קמא
19 פירושו מתן הזדמנות לפתיחת חזית דיון חדשה בין הצדדים שלא נכללה במגזר המחלוקת קודם
20 לכך". בנוסף צויין כי - "עולות בהקשר לכך שאלות מורכבות האם ככלל ראוי לנכות מס מהערכת
21 שווי הנכס לצורך איזון המשאבים, ואם כן - באלו נסיבות יש לבצע ניכוי כזה, מה הם המיסים
22 שיש להתחשב בהם לצורך הענין, ומה שיעורם של המיסים בני - הניכוי".
23 40. כד, בתלה"מ (משפחה באר שבע) 70960-12-20 פלונית נ' פלוני (27.05.2022), קבעה חברתי כב'
24 סגנית הנשיא השופטת רותם קודלר עיאש, כי אין לנכות מס רעיוני אף כאשר עסקינן בפירוק
25 שיתוף בנחלה בין בני זוג, היתר בהסתמך על פסיקת בית המשפט העליון בעניין שטיינמץ הנ"ל.
26 באותו המקרה דובר היה במכר נחלה בין בני זוג, שעה שאחד מבני הזוג הצהיר כי הוא מעוניין
27 לרכוש את חלקה של בת הזוג בנחלה, וכי הוא מתכוון להמשיך ולקיים את המשק. בית המשפט
28 קיבל את עמדת התובעת לפיה רכישת חלקה בנחלה תבוצע על פי ערכי "ברוטו", ללא קיזוז רעיוני
29 של תשלומי מסים, זאת משיקולים של צדק והגינות. בין היתר נקבע כי "אם האיש מבקש להצהיר
30 כי בעתיד הקרוב לעין בכוונתו למכור את המשק, אזי יתכבד ויודיע על כך והצדדים יפעלו למכירת
31 הנכס ויחלקו במה שיוותר נטו מהמכירה. כל עוד אין על הפרק מכירה לצד ג', עומדת למי
32 מהצדדים להציע לרכוש את חלקו של האחר ובמצב דברים כזה מצופה כי זה אשר רוכש - רוכש
33 על מנת להותיר הנכס בבעלותו ולא על מנת למוכרו מיד לאחר ביצוע המכר לצד ג'".

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 41. דברים דומים נפסקו ע"י חברתי כב' השופטת רונית גורביץ' בתלה"מ (משפחה טבריה) -02-20848
2 18 ד.מ. נ' ר.מ. (18.05.2021).
- 3 42. הנתבע מבקש להסתמך על פסק דינו של חברי כב' השופט אסף זגורי בת"ע (נצרת) -05-69253
4 18 א.פ. נ' י.פ. (08.01.2019) אולם אין הנדון דומה לראיה בשים לב לכך שפסק הדין עסק בסעיף
5 114 לחוק הירושה ולא בתביעה רכושית בין בני זוג.
- 6 43. אף במקרה שלפני דין טענות הנתבע להידחות: אין כל טענה כי בכונתו של האיש למכור את הנכס
7 לצד ג', ואילו היו הצדדים מבקשים לעשות זאת – היה מקום כבר בשלב זה למוכרו לצד ג', באופן
8 שהצדדים היו חולקים בתמורה לאחר תשלום המיסים וההיטלים המוטלים עליהם. הותרת
9 המשק בידי האיש יתרוונות וחסרונות לצידה. כך, למשך כאשר יחליט לממש את הנכס למוכרו
10 לצד ג', הוא זה שיהנה מעליית ערכו של הנכס. מדובר בפירוק שיתוף של הזכויות במשק, הכולל
11 הן בית מגורים והן מבנה לול, בדרך של העברת הזכויות של האישה לידי האיש, לא ברור מהם
12 המיסים וההיטלים שעל הצדדים לשלם בגין העברת זכויות זו, אילו היתה מתבצעת לצד ג'. כפי
13 שאף המומחה ציין מדובר בהערכה בלבד, סוגיית המיסוי עלתה רק בסיכומי הצדדים, לא מונה
14 מומחה בשאלת המיסוי, וכאמור המומחה לא נחקר בסוגיה זו.
- 15 44. בענייננו, לא הובאה כל אינדיקציה ואף לא הועלתה כל טענה בכתבי הטענות ובדיונים כי האיש
16 עתיד למכור את בית הצדדים לצד ג'. המשק (בו בנוי הבית) הוא מטה לחמו של הנתבע, ובכתב
17 ההגנה טען כי זהו עיקר פרנסתו: "פירוק השיתוף בנחלה ובדירה לאלתר יוצר הכבדה ממשית על
18 מקור הפרנסה של הנתבע שעיקר הכנסתו הוא מהלול ביצים" (סעי' 25 לכתב ההגנה).
- 19 45. בשים לב לכך שממילא חישוב המס כפי שהובא בחוה"ד הינו אומדן בלבד אני קובעת כי שווי
20 חלקה של האישה בפירוק השיתוף המשק ייקבע בערכי ברוטו ללא קיזוז מס רעיוני, הזכויות
21 במשק יועברו ע"ש הנתבע, כאשר כל צד ישא במיסים ובהיטלים המוטלים עליו ע"פ כל דין.
22
- 23 **מטע הקיווי -**
24
- 25 46. טענה נוספת שהעלתה האישה, נוגעת לזכויותיה במטעי קיווי שעל פי הנתען בכתב התביעה
26 ובתצהיר הועברו לנתבע לאחר מות אביו.
27
- 28 47. בחוה"ד צויין כי שטח זה אינו חלק מנכסי הנחלה של הצדדים. בתצהיר טענה לזכויות שונות
29 מכוח ההכנסות שהתקבלו משך השנים ממטע הקיווי, יחד עם זאת בחקירתה הנגדית הודתה כי
30 מדובר איננה דורשת דבר ממטעי הוריו של הנתבע:
31
32
33 "ש. אני מפנה אותך לסעיף 26 לתצהיר שלך, את טוענת שהמטע של הקיווי בבעלותכם.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 ת. הוא לא בבעלותנו, לא טענתי זאת, הוא שימש כמקור הכנסה, אמא שלו נתנה לו את זה בעל
2 פה ולא בכתב, הוא עיבד כל הזמן את הקיוי וההכנסה היתה שלנו.

3 ש. מה הדרישה שלך ממטע הקיוי

4 ת. לא מגיע לי שום דבר, שיהיה לו ולילדיו. אני לא נלחמת במקום שלא צריך.

5 (עמ' 9 ש' 11-7)

6
7 48. חרף זאת, וחרף טענות ב"כ התובעת כי טענותיה בעניין מטע הקיוי רלבנטיות אך ורק במישור
8 פוטנציאל השתכרותו של הנתבע בהקשר של החיוב במזונות (עמ' 5 לפרוט' הדיון מיום 15.06.20,
9 ש' 8-12), טענה ב"כ התובעת בסיכומיה כי יש צורך בהכרעה בדבר זכויותיה העתידיות של
10 התובעת במטע הקיוי ככל ששטח זה יתווסף בעתיד, לאחר שייגרע מנחלת ההורים.

11 49. דין טענות התובעת להידחות. ראשית, התובעת עצמה זנחה את הטענה, וויתרה על טענותיה בעניין
12 מטעי הקיוי. שנית - מדובר בשטחים השייכים לנחלת אימו של הנתבע, אשר לא צורפה להליך,
13 לא ברור האם ומתי מטעי הקיוי יועברו לנחלה, האם נדרשת לכך הסכמת האם או תנאים נוספים
14 שלא התקיימו, ואין כל מקום לאזן שווי של זכויות במקרקעין שאינם חלק מנחלת הצדדים אלא
15 של צד ג' (בכל הנוגע לטענות שיתוף ספציפי בנכסים הרשומים ע"ש צד ג' ר' הדברים שפרטתי
16 בתמ"ש (משפחה טבריה) 62803-06-15 נ.ר נ' א.ש (26.08.2019).

17 מבנה הלול :

18
19 50. מחו"ד השמאי עולה כי מבנה הלול ממוקם באיזור הלולים, בחלק הדרומי של היישוב, ועליו
20 מותקנת מערכת סולארית משנת 2019.

21 51. שני הצדדים עתרו להעמיד את חלקה של האישה לצורך הפירוק, בסך מחצית מהערך של מבנה
22 הלול וקרקע הלול, כפי שהוערכו בחוה"ד, אשר התייחסה בנפרד לכ"א ממרכיבי המשק. בחוה"ד
23 הוערך מבנה הלול באופן הבא :

24 • מבנה הלול - 193,330 ₪ (כולל מע"מ). חלקה של האישה 96,665 ₪.

25 • קרקע הלול - 12,870 ₪ (כולל מע"מ). חלקה של האישה - 6,435 ₪.

26
27 52. בנסיבות אלה, ובהתאם להסכמת הצדדים, יועמד שווי חלקה של האישה בנכסים אלה בסך כולל
28 של 103,100 ₪, אשר ישולמו לנתבעת ע"י התובע בנוסף למחצית שווי הבית.

29
30 המערכת הסולארית :

31
32 53. המערכת הסולארית הותקנה על מבנה הלול בשנת 2019, בעלות של 194,950 ₪ (ר' כרטסת הנהלת
33 חשבונות של חברת **** מיום 08.07.20).

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1
2 54. לצורך רכישת המערכת נטל הנתבע בשנת ביום 5.8.19 הלוואה בסך של כ- 200,000 ₪ למשך 5
3 שנים, המשולמת מחשבונו הפרטי, שיתרתה לסילוק נכון ליום 31.12.21 - 90,599 ₪ (נספח ג'
4 לתצהיר הנתבע).
- 5
6 55. השמאי העריך את שווי המערכת הסולארית בסך של 194,950 ₪.
- 7
8
9 56. לטענת האישה, היא זכאית למחצית מערכה של המערכת הסולארית בהתאם לשוויה כפי שהוערך
10 על ידי השמאי. שכן לשיטתה, ההלוואה שנטל הנתבע לרכישתה משולמת מכוח הסדר שחתם מול
11 חברת החשמל. בנוסף על פי ההסכם, בתום תקופת ההלוואה ישולם לנתבע סך של 3,500 ₪ מדי
12 חודש עבור השימוש במערכת ולפיכך מדובר בנכס שיניב לנתבע פרנסה ראויה והכנסות לא
13 מבוטלות מהן ייהנה בעתיד.
- 14
15 57. מנגד לטענת האיש כי אין לאזן רכיב זה. לשיטתו שווי המערכת כפי שהוערך בחווה"ד עומד כנגד
16 ההלוואה שנטל לצורך רכישתה ועל כן אין מקום להורות על יתרה לאיזון בגין המערכת
17 הסולארית.
- 18
19 58. אין ספק כי התקנת המערכת הסולארית הינה השקעה שנעשתה מספר חושים לפני מועד הקרע,
20 במהלך החיים המשותפים, והינה נכס משותף. יחד עם זאת, במקרה זה קיים קושי בהערכת שווי
21 ההשקעה לשם איזונה (בשים לב שהמערכת מותקנת על הלול הנשאר בידי הנתבע). הצדדים לא
22 צרפו את ההסכם עם חברת החשמל, לא הובאו כל ראיות בעניין החזר התשלומים לחברת
23 החשמל, מעדותו של הנתבע עולה כי קיימים חודשים בהם התשלומים מחברת חשמל מכסים את
24 ההלוואה וקיימים חודשים בהם הוא נאלץ "משלים מהכיס", כי מדובר בהסכם ל-20 שנה כאשר
25 בשש השנים הראשונות משולמת ההלוואה, ולאחר מכן חברת חשמל משלמת בגין הייצור (ר' עמ'
26 15 ש' 7 ואילך) לא הובאו ראיות אשר להוצאות התחזוקה של המערכת, ההכנסות הצפויות, אורך
27 חייה מערכת והפחת, ובנסיבות אלה לא נותר אלא לקבל את הערכת השמאי אשר לשווי המערכת
28 הסולארית, ונראה כי אף הצדדים מסכימים לשווי זה שכן לא ביקשו לחוקרו.
- 29
30 59. בנסיבות אלה אני מורה כי במסגרת האיזון יעביר הנתבע לתובעת מחצית מערכה של המערכת
31 הסולארית – קרי סך של 97,475 ₪. כל ההתחייבויות והזכויות העתידיות הנובעות מהמערכת
32 הסולארית, יחולו על הנתבע אשר ימשיך לשאת בהחזרי ההלוואה (ככל שיש בכך צורך בחודשים
33 בהם יידרש לשלם הפרשים), ויהיה זכאי לכל התקבולים העתידיים מחברת חשמל.
- 34
35
36 בכל הנוגע לקיזוז כספי המשכנתא –

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלח"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1
2 60. ראשית יש להידרש לשאלה מהו המועד ממנו על הנתבע לשאת במלוא החזרי המשכנתא: כאמור
3 מדובר בבית בשלבי בניה ואף אחד מהצדדים לא עשה בו שימוש בלעדי. יוצא כי עד למועד פירוק
4 השיתוף, על הצדדים לשאת בחלקים שווים בתשלומי המשכנתא.
5 61. בנסיבות אלה ומשהצדדים הותירו את שאלת פירוק השיתוף להכרעה במסגרת פסק הדין, ניתן
6 בזאת צו לפירוק השיתוף בנחלה מס' **במושב ****, בדרך של העברת מלוא הזכויות בנחלה
7 לנתבע.
- 8 62. בכפוף לחתימה על יפוי כוח בלתי חוזר להעברת מלוא הזכויות במשק, ע"ש הנתבע, הנתבע ישלם
9 לתובעת מחצית משווי הנכס כפי שנקבע בחו"ד השמאי (1,135,000 ₪), בקיזוז יתרת המשכנתא
10 נכון למועד פסק הדין.
- 11 63. מאחר שלאחר מועד הקרע, בהסכמת הצדדים, מימן הנתבע במימון ביניים את חלקה של התובעת
12 במשכנתא (ר' החלטה מיום 6.5.21), הנתבע יקזז מחלקה של האישה, מחצית מהחזרי המשכנתא,
13 בהם נשא בפועל ממועד הקרע ועד למועד מתן פסק הדין. בהקשר זה יצויין כי בדיון מיום 3.5.2021
14 נטען כי תשלומי המשכנתא הוקפאו בשלב מסויים (עמ' 13 ש' 11-12), ואף בחוה"ד צויין במפורש
15 כי תשלומי המשכנתא הוקפאו בחודש מרץ 2020 עקב משבר הקורונה בהתאם לאפשרות שניתנה
16 על ידי בנק ישראל (ר' עמ' 11, ביאור 8 לחוה"ד). לא הובאו ראיות מהי תקופת ההקפאה. כאמור
17 הקיזוז ייעשה ע"פ תשלומי המשכנתא ששילם הנתבע בפועל.
18
- 19
20 **חו"ד אקטואר – איזון חשבונות בנק וזכויות סוציאליות:**
21
- 22 64. לבירור המחלוקת הממונית הוריתי בהחלטה מיום 21.6.2020 על מינויו של מר ירון ואקנין
23 כמומחה מטעם בית המשפט, לצורך עריכת חוות דעת אקטוארית. חוה"ד הוגשה לתיק ביום
24 20.7.2021 בחו"ד נלקחו בחשבון כלל הזכויות הסוציאליות וחשבונות הבנק של הצדדים. לרבות
25 חשבון הבנק של האישה (בבנק הבינלאומי) חשבון הבנק של האיש (בבנק דיסקונט) וכן חשבון
26 הבנק המשותף (בבנק הבינלאומי).
27
- 28 65. הנתבע שלח למומחה שאלות הבהרה, בין היתר, ביחס למשיכות הכספים מחשבונות הצדדים
29 והחרגת כספי הירושה. המומחה ציין כי מדובר בשאלות משפטיות המצריכות הכרעה שיפוטית
30 (ולכך תינתן התייחסות בהמשך פסק הדין).
31
- 32 66. לצדדים טענות שונות בהתייחס לחוה"ד, אולם שני הצדדים לא זימנו את המומחה לחקירה.
33 כידוע, מקום בו מונה מומחה על ידי בית המשפט יטה בית המשפט להעדיף את חוות דעתו, אלא
34 אם קיימים נימוקים כבדי משקל שלא לעשות כן, וכאלו לא הוצגו. ר' ע"א 3134/02 עירית רחובות

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 נ' בוטנרו (2003) פסקה 8 לפסה"ד; ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן נ' רבי (1988). תמ"ש (חיפה)
2 52556-07-15 י.ה.נ' ל.ה.ע (24.01.2018), תמ"ש (ירושלים) 50903-10-15 א.ג.נ' ש.ג.ג (22.05.2017).
3
4 67. בנסיבות אלה, אני רואה לנכון לאמץ הנתונים, המסקנות, הניתוחים והקביעות בחוות דעת
5 האקטואר, וקובעת כי איזון הכספים ייעשה בהתאם לחו"ד האקטואר.
6
7 68. לבקשת התובעת, ובהעדר התנגדות מצידו של הנתבע, איזון המשאבים ייעשה על פי החלופה
8 הראשונה בחוה"ד, בהתייחס למועד הקרע שנקבע, ולפיו על הנתבע להעביר לתובעת סך של
9 12,467 ₪ לאיזון מיידי של עודף זכויותיו לרבות יתרות המע"מ והחשבון העסקי של העסק (למעט
10 איזון הרכבים).
11
12
13

הלוואה שנלקחה מהחשבון המשותף:

14
15 69. כחודשיים לפני מועד הקרע, נטלו הצדדים הלוואה מהחשבון המשותף בבנק הבינלאומי, שפרעונה
16 החל בנובמבר 2019 ויתרתה לתשלום 40,700 ₪ נכון ליום 23.08.20 (ר' ביאור 8 עמ' 11 לחוה"ד.
17 כן ר' נספח ב' לתצהיר האיש). ע"פ חוה"ד, נכון ליום זה מעבר להלוואה, קיימת בעו"ש יתרה
18 ע"ס כ- 35 ₪ בחובה ועל הצדדים לשאת בחוב בחלקים שווים.
19 70. הצדדים חלוקים ביחס להחזרי ההלוואה. לטענת האיש הוא נושא לבדו בתשלום ההלוואה ועל
20 האישה להשיב מחצית מההחזרים החל מהיום הקובע. מנגד לטענת האישה היא מעבירה סך של
21 500 ₪ בגין חלקה. כך העידה התובעת (עמ' 10 ש' 13-18):

22 **"ש. בחשבון המשותף שלכם לקחתם הלוואה 34,000 ₪. מאשרת.**

23 ת. כן, עברנו מחשבון פועלים לבינלאומי, לקחנו סכום כדי לסגור את המינוס.

24 ש. את מאשרת שהחזר החודשי הוא 1,000 ₪ לחודש.

25 ת. נכון. אני משלמת מתוכו 500 ₪. יש העברות של 500 ₪ מהחשבון שלי לחשבון
26 המשותף.

27 ש. כמה פעמים ביצעת.

28 ת. אני חושבת מיום שעזבתי את הבית".

29 71. מדפי החשבון שהוגשו עולה כי אכן ישנן מספר העברות מחשבונה של התובעת לחשבון המשותף:
30 ממוצג נ/4 עולה כי התובעת העבירה לחשבון המשותף ביום 6.8.20 1500 ₪, ביום 10.9.20 5409
31 ₪, ביום 19.10.20 525 ₪, ביום 8.11.20 540 ₪, ביום 1.12.20 515 ₪, ביום 13.1.21 512 ₪, ביום
32 8.12.21 200 ₪ וביום 19.1.22 550 ₪. במקביל ביצע התובע העברות לחשבון המשותף במרבית
33 המועדים בסכומים זהים לתובעת, אולם במספר חודשים העביר סכומים גבוהים יותר (בחודשים
34 ינואר 2022, פברואר 2020 ומאי 2020 העביר סך של 22,000 ₪).

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

72. בנסיבות אלה אני מורה כי במסגרת ההתחשבנות הסופית ייעשה תחשיב לפיו החל מהמועד
הקובע הסכום שיופקד ע"י כ"א מהצדדים יהיה זהה. באופן זה החוב המשותף נכון למועד הקובע,
יסולק ע"י הצדדים בחלקים שווים. התובעת תפקיד את ההפרשים תוך 30 יום מהיום.
73. ככל שתהיה יתרת חוב בחשבון המשותף – הצדדים ישאו בה בחלקים שווים ויפעלו לסגירת
החשבון.

חוב למל"ל

74. שני הצדדים עתרו להשבת כספים ששילמו לטענתם בגין חוב למל"ל לאחר המועד הקובע.
75. האישה טענה כי העבירה סך של 3,600 ₪ מחשבונה הפרטי לחשבון המשותף לטובת הסרת עיקול
שהוטל בחשבון המשותף. לא ברור מועד יצירת החוב, האם נוצר במהלך החיים המשותפים,
ולפיכך אני דוחה טענות האישה בעניין זה.
76. מנגד טען האיש כי שילם סך של 10,000 ₪ לחשבון המשותף ואלה עוקלו לטובת חוב האישה
למל"ל. משניתנו הוראות אשר לשוויון ההפקדות של כ"א מהצדדים בחשבון המשותף, אינני רואה
לנכון ליתן הוראות נוספות בעניין זה.

כספי ירושה והברחת נכסים

77. מחלוקת נוספת הנדרשת להכרעה בעניינם של הצדדים, עוסקת בשאלה - מה דינם של כספים
שהופקדו בחשבון התובעת במהלך חיי הנישואין בסך כולל של כ- 100,000 ₪, שמקורם בכספי
ירושה, האם יש להחריגם מבסיס האיזון כטענת התובעת או שמא מדובר בכספי ירושה שנטמעו
ברכוש המשותף וככאלה הינם ברי איזון. כן חלוקים הצדדים בנוגע לכספים שהוברחו בסמוך
למועד הקרע.

הברחת נכסים

78. שני הצדדים טענו למשיכות כספים סמוך למועד הקרע. לטענת האישה הנתבע העביר מהחשבון
המשותף לחשבונו הפרטי, אותו פתח סמוך למועד הקרע, סך של 107,000 ₪ ולצורך איזונים עליו
להעביר לידיה סך של 50,000 ₪. מאידך טען האיש כי יש לאזן כספים שנחסכו בחשבונה הפרטי
של האישה בסך של 118,757 ₪ ואשר אינם קשורים לכספי הירושה, בהיותם כספים שנחסכו
לטובת הקטינים (נספחים ו' ו-ט' ונספח יא' לתצהיר הנתבע).

79. כפי שעולה הן מהמסמכים, הן מחווה"ד כמו גם מעדותם של הצדדים – כלל הכספים שצויינו
נמשכו לאחר 24.12.19, לפיכך משיכות כספים לאחר מועד זה, אין להן נפקות לאיזון המשאבים.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 שני הצדדים לא הכחישו בחקירתם כי משיכות הכספים השונות נעשו לאחר מועד הקרע. ר' דברי
2 הנתבע (עמ' 12 ש' 22-31), אשר טען כי דאג למשוך 100,000 ₪ ביום 25.12.19 על מנת להבטיח
3 תשלום הכסף לקבלנים. הנתבע ניסה לעמת את התובעת עם סכומים נוספים שנמשכו מחשבונה
4 בסמוך למועד הקרע, אולם מדובר בסכומים בגובה של אלפי שקלים שאינם חריגים ולא ניתן
5 לראות בהם "הברחת כספים" (ר' משיכה בסך 9000 ₪ ביום 24.7.19, סכום שלטענת התובעת
6 הועברה מחשבונה לטובת תשלום אגרת בניה עמ' 3 ש' 31 ואילך), וסך של 6794 ₪ ביום 15.8.19.
7
8 80. נוכח מועד הקרע כפי שנקבע – אין מקום לקבל את טענות הצדדים בעניין הברחות הכספים לאחר
9 מועד הקרע.

כספי ירושה

10
11
12
13 81. לטענת האישה אין לאזן את כספי הירושה שקיבלה מעיזבון הוריה המנוחים בסך של 97,823 ₪,
14 ולטענתה כך אף הוסכם בין הצדדים. מנגד טען הנתבע כי לא הוכח כי הכספים שהופקדו בחשבון
15 האישה מקורם בכספי ירושה, לטענתו מדובר בכספי קצבאות המל"ל של הקטינים שהוסכם כי
16 ייחסכו בחשבון האישה. וכן טען כי חלקה של האישה על פי צו קיום הצוואה מיום 13.8.2017,
17 מסתכם בסך של 20,000 ₪ לכל היותר. הנתבע הוסיף כי כספי הירושה נמשכו על ידי התובעת זמן
18 רב לפני מועד הקרע, הכספים לא הופקדו בחיסכון נפרד, חלקם הועברו לחשבונות אחרים וחלקם
19 נטמעו בהוצאות התא המשפחתי. בפרט עמד האיש על סכום בסך 57,100 ₪ שהופקד לחשבון
20 האישה ככספי ירושה ביום 6.8.2019 ולמחרת הועבר סכום בסך של 53,000 ₪ לטובת רכישת רכב.
21 לפיכך טען כי לצורך איזון הכספים המצויים בחשבון הבנק של התובעת, עליה להעביר לידי סך
22 של 48,911 ₪.

23
24 82. לציין כי האקטואר בחוות דעתו הפחית את כספי הירושה בסך של סה"כ 97,823 ₪ (ביאור מס'
25 7, עמ' 10 לחווה"ד).

כספי ירושה - הדין החל:

26
27
28
29 83. בהתאם להוראת סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון, כספי ירושה שמקבל כל אחד מבני הזוג במהלך
30 חיי הנישואין אינם מהווים נכס בר איזון, אולם בהתאם להלכה הפסוקה, כספי ירושה שמוזגו
31 והוטמעו ברכוש המשותף, הינם משותפים (ר' הדברים שכתבתי בהרחבה תלה"מ (משפחה טבריה)
32 44176-01-17 ב' ש' ע' נ' ר' ע' (08.08.2018), כן ר' הדברים שנפסקו מפי חברי כב' השופט אסף זגורי
33 בתמ"ש 32491-05-10 "... אלא שכידוע, אם מגלה בעל כספי הירושה את רצונו לערבב, למזג
34 ולהטמיע הכספים הנבדלים האמורים בנכסים המשותפים או בחשבון משותף, הרי שיש ומכוח

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 דיני השיתוף הכלליים הופכים הכספים למשותפים. דומה איפוא, כי סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי
2 ממון בין בני זוג, תש"לג - 1973 קובע חזקה ראשונית, כי כספי ירושה לא יהוו חלק מבסיס האיזון
3 ברם, חזקה זו ניתנת לסתירה מכוחו של דין ספציפי זה או אחר", מכל מקום שאלת ההטמעה
4 היא בדרך כלל תלויה נסיבות וראיות של כל מקרה ומקרה.
- 5
- 6 84. מהאמור לעיל עולה כי במצב של עירוב ומיזוג נכסים של בני זוג, לרבות נכסי ירושה, אשר
7 מוטמעים בנכסים משותפים או בחשבון בנק משותף, כספים אלה הופכים להיות משותפים, ואין
8 עוד מקום להתחקות אחר מקורם.
- 9 מן הכלל אל הפרט:
- 10 85. במקרה זה מדובר בכספים שהופקדו לחשבון הבנק של התובעת אשר נוהל עוד במהלך החיים
11 המשותפים בנפרד מחשבון הבנק המשותף.
12
- 13 86. קיים קושי בדיעבד להתחקות אחר מקור הכספים המופקדים ממקורות שונים, שלא הופקדו
14 בחסכון סגור, שכן אלה אינם "צבועים" למטרה זו או אחרת. בהקשר זה יצוין כי מתצהירה של
15 התובעת עולה כי מטרת פתיחת החשבון הינה הרצון בעצמאות כלכלית, לאחר שהחלה לעבוד
16 בסופרמרקט ולא לשם הפרדת כספי הירושה (סעיף 10 לתצהיר).
17
- 18 87. בענייננו אין מחלוקת כי בהתאם לצו קיום שניתן אחר צוואת הוריה של התובעת, התובעת זכאית
19 לסך של 20,000 ₪ כנגד קבלת זכויות במשק. בנוסף זכאית לכספים שיוותרו לאחר חלוקת הרכוש,
20 לרבות מחשבונות בנק ומקופות גמל (ר' סעיפים 14 וסעיף 8 לצוואה ההדדית שערכו הורי האם.
21 כן ר' צו קיום צוואת האם מיום 13.8.2017, צורפו כנספח לחו"ד האקטואר).
- 22
- 23
- 24 88. בחוה"ד צויין כי כספי הירושה בסך כולל של 97,823 ₪ הופקדו בחשבונה של התובעת במהלך
25 תקופת השיתוף ב- 3 פעימות (ר' עמ' 10 ביאור 7 בחוה"ד ואישורי ההפקדות שצורפו כנספח
26 לחוה"ד) –
- 27
- 28 88.1 ביום 6.11.2017 הופקד סך של 26,723 ₪ מקופת גמל תמר.
- 29 88.2 ביום 6.8.2019 הועבר סך של 57,100 ₪.
- 30 88.3 ביום 8.8.2019 בוצעה העברה בנקאית מאחיה של התובעת בסך של 14,000 ₪.
- 31
- 32 89. מהאמור לעיל עולה כי בין השנים 2017 – 2019 הופקדו 97,823 ₪ שמקורם בכספי ירושת הוריה.
33 בעניין זה גרסת האישה בחקירה עולה בקנה אחד עם האמור בחוה"ד ובאסמכתאות שהוגשו
34 (עמ' 4 ש' 36 ואילך).

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1
- 2 90. הנתבע למעשה אינו חולק על הפקדת סכומים אלה (אם כי בחקירתו טען כי הסכום לו זכאית
- 3 האישה מכוח הצוואה מסתכם בסך של 20,000 ₪ בלבד, בטענה שעורך דינו בדק את העניינים
- 4 ו"אולי נתנו לה יותר מ- 20,000 ₪" (עמ' 18 ש' 35 ואילך), יחד עם זאת טען כי האישה עשתה
- 5 שימוש בכספי הירושה, והסכום שהיה במועד הקרע בפקדון – מקורו בקצבאות הילדים שהופקדו
- 6 לחשבון האישה ונחסכו לטובת הילדים.
- 7 91. מתדפיסי חשבון הבנק של האישה שצורפו לתצהירו של הנתבע, עולה כי קצבאות הילדים הופקדו
- 8 לחשבונה מדי חודש וכי מחשבון האישה היו שלוש הוראות קבע לחסכון: 1000 ₪ חסכון גמיש
- 9 ל-4 שנים; 300 ₪ חסכון לילדים ל-5 שנים ו-300 ₪ חסכון להשכלה גבוהה. ברי אם כן כי לא כלל
- 10 כספי החסכונות מקורם בקצבת ילדים, והאיש לא הוכיח טענתו בענין זה.
- 11 92. במסגרת החקירה הנגדית התבקשה התובעת לתת הסבר לעניין השימוש בכספי הירושה.
- 12
- 13 93. ביחס לסך של 26,723 ₪ שהופקדו מקופ"ג תמר ביום 6.11.2017 טענה האישה בחקירתה כי אינה
- 14 זוכרת אם כספים אלה הופקדו בחיסכון (עמ' 6 ש' 7-9, וכן ש' 18-20). עיון בפירוט תנועות חשבון
- 15 של התובעת לשנת 2017 מעלה כי כספי הירושה מקופה"ג הועברו לפיקדון ביום 7.11.2017 (צורף
- 16 כנספח לחוו"ד האקטואר).
- 17
- 18 94. ביחס לסך של 57,100 ₪ שהופקדו בגין חלוקת כספי הירושה ביום 6.8.2019, אין חולק כי למחרת
- 19 ביום 7.8.2019 העבירה האישה סך של 53,000 ₪ לחברת **** לצורך מימון רכישת רכב (ר' פירוט
- 20 ההעברות שבוצעו מחשבון התובעת במסמכים שהועברו לאקטואר).
- 21
- 22 95. התובעת אישרה בחקירתה כי עשתה שימוש בכספי הירושה לשם רכישת המכונית. אולם לדבריה
- 23 הצדדים החליטו במשותף שימירו כספי ירושה אלה לטובת רכישת הרכב כנגד סכום זהה שיישמר
- 24 בחשבונה לפיקדון. בחקירתה העידה (עמ' 6 ש' 35 ואילך) כי "זה בא לטובת הרכב, לא מכספי
- 25 הירושה.. אני והבן זוג שלי בזמנו אמרנו שיש כסף שאפשר להוציא שהוא לא לטובת הרכב, והכסף
- 26 שבחסכון הוא יהיה של הירושה, במקום להכניס ולהוציא את הכסף. היה בנינו שיח פתוח, לא
- 27 היה מוסתר, במקום שנוציא את הכסף מחיסכון, אז השתמשנו בכסף הזה".
- 28 96. לציין כי לטענת האישה הצדדים התנהלו בשקיפות וחשבונה הפרטי שימש להוצאות הבית
- 29 והילדים, ככל שנדרש. וכך העידה בעמ' 7 ש' 16-20): "לשאלת ביהמ"ש כיצד נוהל החשבון שהיה
- 30 רשום רק על שמי, אני משיבה שהוא בוודאי נוהל על ידי שנינו. היינו נשואים, מן הסתם כשהיה
- 31 צריך משהו למשפחה, אם זה רכב, או עזרה לחשבון השני, הכל היה שקוף. לא הסתרנו דבר.
- 32 דיברנו על הדברים לא עשינו דבר לבד. זה היה חשבון שלי אבל התנהלנו כמשפחה. אם היה צריך
- 33 כסף לילדים לנעלים ובגדים, היה צריך עזרה בלקנות דברים, או אגרות כמו ששילמנו, זה היה

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 ביחד. היינו משפחה לכל דבר. לא היה שלי שלך. וגם מהכספים האלה הוצאנו בידיעה שלו
2 ובאישור שלו. הכלי".
- 3
- 4 97. גרסה זו אושרה בחקירת הנתבע, במהלכה ציין כי הצדדים קיבלו החלטה משותפת לרכישת הרכב
5 מכספים שחסכה האישה בחשבונה (עמ' 18 ש' 8-18). לטענתך "ייתכן שזה כספי הילדים" טענה
6 שכאמור לא הוכחה. הנתבע לא טען כי הוסכם על שימוש בכספי הירושה ולא הכחיש את טענות
7 התובעת בדבר ההסכמה כי במקום לפתוח את הפיקדון, ייעשה שימוש בכספי הירושה שהועברו
8 לחשבון האישה, לטובת רכישת הרכב.
- 9
- 10 98. אשר לפעימה השלישית – סך של 14,000 ₪ שהועברו לחשבון התובעת ביום 8.8.2019, אמנם
11 האישה טענה תחילה כי אלה שימשו לטובת הוצאות הבית (ר' עדותה בעמ' 8 ש' 1-7), אולם
12 בהמשך הבהירה כי "כספי הירושה הם רק שלי והם נאכלו אצלי. אני הכנסתי משכורת והיא
13 שימשה לטובת הבית ולא כספי הירושה. לשאלת ביהמ"ש, דיברנו על כספי הירושה. הוא יודע
14 שקיבלתי כספי ירושה, הוא היה נוכח בעת כספי הירושה, הוא ידע שזה נשמר לי בצד וזה שלי.
15 לשאלת ביהמ"ש, מתי דיברנו על זה, ומה בדיוק נאמר, אני משיבה שלא נאמר שום דבר, היתה
16 שתיקה ושתיקה זה הסכמה. לא היתה התנגדות או משהו מצדו (עמ' 8 ש' 13-20). ואכן הנתבע
17 בחקירתו הנגדית הבהיר כי ביחס לכספי הירושה מבחינתו "מה ששלה שלה" וזה לא קשור אליו
18 וכן הצהיר כי אינו מבקש דבר מכספי הירושה כפי שהאישה לא קיבלה דבר מירושת הוריו: "אני
19 לא מבקש מהירושה, כמו שהיא לא יכולה לבקש מהירושה שלי... היא קיבלה את כספי הירושה
20 מבלי שהייתי מעורב, לא ידעתי מזה, זה לא כספים שלי ולא קשור אליי ולא דיברנו על זה, אני
21 ביקשתי כספים שלא קשורים לירושה וזה כבר גניבת דעת. אם האקטואר מחריג כספים שהם לא
22 באמת ירושה, אז זה משהו אחר" (עמ' 14 ש' 19 ואילך). בהמשך עדותו בעמ' 17 הוסיף: "אני
23 מתנגד לכספים להחרגה של כספים שלא בצדק. כלומר, כספים שאין מהותם בכספי ירושה,
24 עליהם אני מדבר. מה שבצדק כספי ירושה, בסדר. כספים שנלקחו מהילדים מהחסכונות והיא
25 רוצה לדחוף אותם לירושה, זה לא בסדר".
- 26 99. ממכלול הראיות עולה כי כספי הירושה הופקדו בשלוש פעימות לחשבונה של התובעת. לחשבון
27 זה נכנסה אף משכורתה וזו שימשה לצרכי הבית. אמנם היו בחשבון האישה הוראות קבע
28 לפקדונות וחסכונות אולם בסכומים הגבוהים משמעותית מכספי קצבת הילדים. היתה הסכמה
29 ועדיין ישנה הסכמה כי לנתבע אין זכות בכספי הירושה וכי אלה יוותרו בידי התובעת, עוד הוסכם
30 כי תחת הוצאת כספי פיקדון מחשבונה של האישה, ייעשה שימוש בכספי הירושה שנכנסו בפעימה
31 השניה, לטובת רכישת רכב.
- 32 100. בנסיבות אלה אני מורה כי בדין החריג האקטואר מבסיס האיזון את כספי הירושה.

33

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיזוני:

מכסת הביצים

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

101. הצדדים חלוקים בשאלת הזכויות במכסת ביצים, הרשומה ע"ש הנתבע במועצת הלול, ואשר הועברה לידי מס' שנים קודם לנישואי הצדדים.

האם המכסה חלק ממסת הנכסים לאיזון:

102. בכתב התביעה ובתצהירה טענה התובעת בחצי פה לזכויות במכסת הביצים שקיבל הנתבע לידי מס' שנים לפני הנישואין, כאשר התמקדה בזכות להשבחת המכסה במהלך החיים המשותפים. לאחר שהמומחה התייחס בחווה"ד למכסת הביצים כחלק מהנחלה, טענה התובעת בסיכומיה לשיתוף במכסת הביצים, בטענה כי לא ניתן להפריד את מכסת הביצים מהמשק מאחר שהמשק רשום על שם שני הצדדים – כך אף המכסה משותפת. מאידך טען הנתבע כי מכסת הביצים אינה נכס בר איזון וזאת נוכח הוראת סעיף 5(א) לחוק יחסי ממון. לטענתו המכסה הרשומה על שמו, ניתנה לו במתנה מאביו עוד בשנת 1998, טרם נישואיו לתובעת משכך אינה פרי מאמץ משותף ומדובר ברכיב הנפרד מהמשק.

103. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ובראיותיהם שוכנעתי כי במקרה זה מכסת הביצים איננה נכס בר איזון ואסביר:

104. בהתאם לסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון "זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג", למעט נכסים מסוימים המפורטים בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, אשר מוצאים מבסיס האיזון, ובכללם "נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין" (סעיף 5(א)(1) לחוק יחסי ממון).

105. במקרה דנא אין חולק כי המכסה נרשמה על שם הנתבע כבר משנת 1998 - ארבע שנים לפני מועד נישואי הצדדים (ראה מכתב ממועצת הלול מיום 15.6.2021 המאשר דבר בעלות הנתבע על מכסת הביצים משנת 1998 ופרוטוקול האגודה השיתופית מיום 8.3.1998 בדבר הגדלת המכסות ל- 27 חברים ביניהם הנתבע, נספחים יד', טו' ו- יז' לתצהיר הנתבע). התובעת לא חולקת על עובדה זו (סעי' 32 לתצהיר, סעי' 30 לכתב התביעה).

106. התובעת עצמה (להבדיל מטענות ב"כ התובעת בסיכומים), עתרה בכתב התביעה לאיזון ההשבחה בלבד. בישיבת קדם המשפט נשאלה באופן מפורש בעניין טענותיה לזכויות במכסה, וביקשה ארכה לגיבוש עמדתה בנוגע לבעלות במכסה (ר' פרוט' הדיון מיום 15.6.2021 עמ' 5 ש' 16-35 ועמ' 6 ש' 1-5). בחקירתה הנגדית הצהירה כי אין לה טענה לאיזון המכסה אלא רק לעניין

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 112. נטל ההוכחה להשבחת המכסה כתוצאה מפרי עמל משותף, מוטל על התובעת הטוענת לאיזון
2 ההשבחה מדובר בשאלה עובדתית הנובעת, בין היתר, בהתחשב במועד ההשבחה, מקור
3 ההשבחה, המשאבים שהושקעו לשם השבחת המכסה, הצגת מצגים מצד הנתבע המעידים על
4 שיתוף וכיו"ב.
- 5
6 113. ראשית אציין כי בעניין זה טענה הנתבעת דבר והיפוכו. מצד אחד נטען בישיבת קד"מ כי "הם
7 עבדו ביחד את העופות, הם גידלו ושיבחו את מכסת הביצים, הפעילו יחד את הלול, לקחו חלק
8 בהפעלה, נרשם על שם שניהם". טענה זו שלא הוצגה לה כל תימוכין, הוכחשה ע"י הנתבע (פרוט'
9 הדיון מיום 3.5.2021 עמ' 15 ש' 10-11 ועמ' 17 ש' 22). מנגד, בתצהיר עדותה הראשית טענה כי
10 משך רוב שנות חייהם המשותפים ועד שהחלה לעבוד לפני כ- 3 שנים ברשת ****, הקדישה עצמה
11 לצרכי הבית והילדים והודות לכך התאפשר לנתבע לפתח את עסקיו (סעי' 25, 48-50 לתצהיר).
12
13
- 14 114. למעשה אין חולק כי הגדלת המכסה לא היתה תוצאה של פרי מאמץ משותף של מי מהצדדים
15 אלא נובעת מהחלטה שהתקבלה ע"י גורם חיצוני, ואף התובעת אישרה זאת בחקירתה (עמ' 8 ש'
16 35 ועמ' 9 ש' 6-1):
17
18 **"ש. תפרטי לי איך בדיוק באה לידי ביטוי השבחת מכסת הביצים על ידך.**
19 ת. קיבלנו בזמן השותפות בחיים, קיבלנו הגדלה של המכסה, ממועצת הלול, הבניה של הלול נבנה
20 על ידי שנינו, אין שום סיבה שלא אקבל חלק מזה, זה חלק מהכסף שלי לאורך כל השנים.
21 **ש. את פנית לממשלה או למועצת הלול להגדלת המכסה.**
22 ת. לא פנית, כולם קיבלנו. אמרו שיש הגדלה.
23 **ש. שילמתם כסף בשביל להגדיל את המכסה.**
24 ת. לא שילמנו כסף, אלא על העופות שהצטברו"
25
- 26 115. לכך יש להוסיף (ולמעשה אולי נכון היה להתחיל בעובדה זו), כי בניגוד לטענת התובעת כי
27 הגדלת המכסה נעשתה בתקופת החיים המשותפים (עמ' 7 לסיכומי התובעת) מנספחים שצורפו
28 לתצהירו של הנתבע, עולה כי ההחלטה על הגדלת מכסת הביצים מכמות של 300,000 ביצי מאכל
29 לשיווק לכמות של 500,000 ניתנה ע"י המועצה לענף הלול ביום 20.2.2001, קרי כשנה לפני נישואי
30 הצדדים (ר' נספח יז' לתצהיר הנתבע, שם צויין כי "בהתאם להחלטת ועדת המכסות, כפוף
31 לכניסת כללי המועצה לענף הלול (מכסות לייצור ביצי מאכל לשיווק בשנת 2001) לתוקף, מכסתך
32 לייצור ושיווק ביצי מאכל נקבעה לכמות של 500,000 ביצים").
33
- 34 116. בנסיבות אלה יש לקבוע כי מדובר בהגדלה המהווה השבחה של המכסה שהיא תוצר של
35 נסיבות חיצוניות (החלטת יו"ר וועדת המכסות) ולא של השקעה משותפת של עבודה או משאבים

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 מצד שני בני הזוג – ככזו יש להחיל עליה את אותו הדין החל על הנכס עצמו - דין הפירות כדין
2 העץ, קרי הוצאה מכלל האיזון כאשר הנכס עצמו איננו בר איזון. יודגש כי גם במקרים בהם
3 הכירה הפסיקה בהשבחה כנכס עצמאי, נוטרלה ההשבחה שנבעה מנסיבות חיצוניות (לעניין זה
4 ר' הפסיקה שהובאה בהרחבה בתמ"ש (טבריה) 24361-12-15 י. א נ' ע. ל (11.03.2019).
5 117. בנסיבות אלה אני דוחה את טענות התובעת לשיתוף בהשבחת מכסת הביצים, וקובעת כי אין
6 להביא השבחה זו בגדר האיזון.
7
8
9

מיטלטלין

10
11
12 118. ביחס למיטלטלין נקבע בהחלטה מיום 6.5.2021 כי האישה תבחר אחת מבין שתי רשימות
13 המיטלטלין שברצונה לקחת ותדאג לפנותם על חשבונה תוך 30 יום. החלטה זו טרם בוצעה.
14 119. יצויין כי הנתבע נשאל בחקירה, מדוע מנע מהאישה לקחת את המיטלטלין באמצעות החלפת
15 המנעול, אולם הנתבע הסביר כי האישה היא שהחליפה את מנעול המחסן ודאגה לרוקנו (עמ' 19
16 ש' 29-33). מעדותה של התובעת עולה כי ההימנעות מלקיחת המיטלטלין היתה החשש שלה
17 מפגיעה נוספת בילדים (עמ' 11 ש' 34-30).
18 120. בסיכומיה טענה כי ערך המיטלטלין עומד על סך של כ- 20,000 ₪. אולם לא הביאה אף לא
19 ראשית ראיה לטענות אלה, ולא צרפה הערכת שווי של המיטלטלין.
20 121. על פי סעיף 10 לחוק המיטלטלין, התשל"א - 1971, רשאי בית המשפט לצוות על חלוקת
21 המיטלטלין בעין, או בדרך של מכירתם וחלוקת הפדיון בין הצדדים, או בדרך אחרת הנראית לו
22 יעילה וצודקת בנסיבות העניין. סעיף 10 (ב) לחוק קובע את אופן החלוקה, בקובעו כי פירוק
23 שיתוף במיטלטלין יעשה בהסכמה בין השותפים ובאין הסכמה על פי צו בית משפט.
24 122. במקרה זה, הדרך הנכונה והצודקת לפירוק השיתוף במיטלטלין, היא בדרך של חלוקה בעין.
25 התובעת תעביר תוך 14 יום שתי רשימות לנתבע הכוללות את כל המיטלטלין המשותפים, האיש
26 יודיע באיזו רשימה הוא בוחר מבין שתי הרשימות שערכה האישה 7 ימים לאחר מכן. האישה
27 תדאג לקחת את המיטלטלין 14 יום לאחר הודעת האיש שאם לא כן, תיחשב כמי שמוותרת על
28 המיטלטלין.
29
30

הטענה בדבר התכשיטים:

31
32
33 123. לטענת האישה, במהלך ויכוח בין הצדדים ערב הפירוד, הנתבע לקח את מפתח המחסן בו
34 נמצאים כלי בית ומתנות ונטל את כל תכשיטי הזהב השייכים לה "כולל טבעת יהלום" (סעיף 17
35 לתצהיר עדותה הראשית). בסיכומיה טענה כי הנתבע נטל ממנה שרשרת זהב וטבעת יהלום בשווי

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 של 4,000 ₪ ועתרה לחייב אותו בהשבת ערך התכשיטים. הנתבע הכחיש קיומה של טבעת יהלום,
2 וטען כי התכשיטים שהיו, שייכים לילדה (שתי טבעות ועגילים).
3 124. בדיון ההוכחות הודה הנתבע שרכש עבור האישה שרשרת וטבעת, אולם לדבריו לא התכוון
4 לתת לה אותם "קניתי לה שרשרת וטבעת, היא דאגה לאבד אחרי חודש וחצי, קניתי את הסט
5 השני ולא התכוונתי לתת לה את זה, היא לקחה את זה מהבית, היא אמורה להחזיר לי על מה
6 שיש עליה כרגע" (עמ' 13 ש' 15 ואילך). התובעת לא הסבירה נסיבות רכישת/קבלת השרשרת
7 שהיא מבקשת לקבל, וטענתה כי טבעת היהלום היא "טבעת שקיבלתי מתנה עוד ברווקות מחברה
8 מארה"ב", לא הוכחה, לא צורפה תמונה של הטבעת או הערכת שווי, ולא הוכח כלל כי זו נמצאת
9 בידיו של הנתבע.

10
11 125. בנסיבות אלה אני דוחה את טענות התובעת בעניין התכשיטים.
12

רכבים

13
14
15 126. לצדדים 2 רכבים -

16 • רכב מסוג ** שנת ייצור 2016 המצוי בחזקת האישה.

17 • רכב מסוג ** שנת ייצור 2010 שבשימוש הבלעדי של הבעל.

18 וכן טרקטורון שנרכש בתקופת החיים המשותפים.
19

20 127. משמדובר ברכבים שנרכשו בתקופת השיתוף, אני מורה כי כל צד יוותר עם הרכב המצוי
21 בחזקתו, הרכב המצוי בידי האישה יועבר על שמה. שווי הרכבים יאוזן וייקבע על פי מחירון לוי
22 יצחק נכון למועד הקובע (ללא הפחתות נוספות מעבר להפחתת רכב ליסינג ורכב השכרה). רשיון
23 הרכב יהווה ראיה בלעדית להוכחת רכישת הרכב מחברת השכרה (הנתבע הסביר בחקירתו
24 הנגדית כי לא ידע שהתובעת תכחיש שמדובר ברכב מהשכרה ומטעם זה לא צירף רשיון רכב וכי
25 הוא נכון להציגו בכל עת. משום מה ב"כ התובעת התנגדה להצגתו, הגם שרק בישיבת ההוכחות
26 הוכחה הטענה לראשונה - ר' עמ' 17 ש' 14-7 לפרוט').

27 128. האישה תעביר לאיש את הפרש שווי הרכבים ובכפוף להעברת הסכום, הנתבע יעביר את הרכב
28 על שם האשה.
29

30 129. בכל הנוגע לטרקטורון - לטענת האיש, הטרקטורון נרכש עבור בנם של הצדדים כאשר אימו
31 העבירה את הכסף לטובת הטרקטורון, ולכן יש להותיר את הטרקטורון ברשות הבן, מנגד טענה
32 האישה כי האיש ישאר עם הרכב שברשותו ועם הטרקטורון והיא תישאר עם הרכב שברשותה.
33

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 130. בחקירתה (עמ' 15), הודתה התובעת כי הטרקטורון נקנה עבור הבן, אולם טענה כי אמו של
2 הנתבע העברה 30,000 ₪ הרבה אחרי שנרכש הטרקטורון. יצויין כי הוגשה אסמכתא על העברת
3 הסך של 30,000 ₪, אולם לא צורפה אסמכתא על מועד רכישת הטרקטורון. בהמשך חקירתה
4 אישרה התובעת את הקשר בין העברת הכספים מאימו של הנתבע לבין הטרקטורון "לדעתי
5 הטרקטורון עלה יותר מ- 30 אלף ₪, קנינו את הטרקטורון הרבה לפני שאמא שלו עשתה העברה.
6 לא היה לנו כסף, רצינו למכור אותו כי חשבנו שזה מסוכן, והבן שלי בכה, היא נתנה לנו עזרה לא
7 לשם הטרקטורון אלא לטובת עזרה ואז הוא החליט שאנו משאירים את הטרקטורון".

8
9 131. בנסיבות אלה, אני מקבלת את טענת הנתבע ומורה כי הטרקטורון יותר בידי בנם של הצדדים
10 ושוויו לא יאוזן.

איזון לא שוויוני:

11
12 132. שני הצדדים עתרו לשימוש בסעיף 8 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973, המאפשר
13 לבית המשפט בנסיבות מיוחדות לחרוג מעיקרון השוויון ולקבוע חלוקה בלתי שוויונית. האישה
14 טענה כי ככל שהמכסה לא תאוזן – יש לאזן את שווי הבית בחלוקה של 100% לטובת התובעת
15 ו0% לטובת הנתבע, והנתבע מצידו טען כי התובעת היא זו שגרמה לפירוק התא המשפחתי בשל
16 חוסר נאמנותה כלפיו ובגידתה בו.

17
18 133. סעיף 8 לחוק קובע כך:

19
20 "ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא,
21 לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת
22 נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

23 (1) לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששוויים לא יאוזן בין בני
24 הזוג;

25 (תיקון מס' 4) תשס"ט-2008

26 (2) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה,
27 אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות
28 בכושר ההשתכרות של כל אחד מבני הזוג;

29 (תיקון מס' 4) תשס"ט-2008

30 (3) ...

31 (תיקון מס' 4) תשס"ט-2008

32 (4) ...

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 134. בכל הנוגע לטענת האישה, אכן נקבע כי אין מקום לאזן את שוויה של מכסת הביצים, שניתנה
2 במתנה לנתבע לפני מועד הנישואין ואף הושבחה טרם נישאו הצדדים, הכל מהטעמים שפורטו.
3 אין בכך כדי להצדיק איזון בלתי שוויוני בנחלה.
4
- 5 135. במקביל, אין במעשי הבגידה הנטענים כדי לסטות מכלל האיזון השוויוני. כפי שציינתי
6 בתמ"ש (טבריה) 8972-05-16 ד.מ.נ' א.מ. (25.10.2018) "החריג שנקבע סעיף 8(2) לחוק הינו חריג
7 המוגבל בהיקפו, המאפשר לבית המשפט, בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, לסטות
8 מכלל החלוקה השוויונית. הודגש בפסיקה כי עצם יישומו של החריג, פוגע בוודאות המשפטית
9 ובציפיות הצדדים כמו גם בזכות הקניין של בן הזוג, שמחצית הרכוש בבעלותו (ר' ע"מ 638/04
10 ח.ר.נ' ר.ר. (23.01.05)).
- 11 136. המקרים בהם יופעל סעיף 8(2) בהם יקבע יחס חלוקה שונה, סוכמו בעמ"ש (חיפה) -23541-
12 01-17 פלונית נ' פלוני (09.08.2017). כן ר' בע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני (7.1.04), בע"מ 2045/15
13 פלוני נ' פלונית, (21.5.15), ע"מ 8206/14 פלונית נ' פלוני (14.4.2015), בג"צ 2533/11 פלונית נ' בית
14 הדין הגדול לערעורים, (26.10.11), והסקירה הרחבה בתמ"ש (חיפה) 61372-12-13 מ.י.כ.נ' ר.כ.
15 (02.01.2017), כאשר אין חולק כי הכלל הינו השוויון הקבוע בסעיף 5(א) לחוק יחסי ממון והחריג
16 הינו סעיף 8, אשר מאפשר עשיית צדק ותיקון עיוותים. כן ר' פסק דינו של חברי כב' השופט נמרוד
17 פלקס בתלה"מ (ירושלים) 8302-12-19 ר.ש.כ.נ' ש.כ. (16.12.2021) והפסיקה שם.
18
19
- 20 137. השאלה בדבר שיקולי אשם והשפעת אי נאמנות מינית במהלך חיי הנישואין על חלוקת הרכוש
21 בין בני זוג, נדונה בהרכב מורחב בבית המשפט בעליון ונקבע כי אין לשלול זכויות רכושיות שכבר
22 התגבשו במהלך חיי הנישואין מבן זוג אשר "בגד" במשנהו (דנג"ץ 8537/18 פלונית נ' בית הדין
23 הרבני הגדול בירושלים (24.6.2021)). גישה זו אומצה גם בבג"ץ 8463/19 פלונית נ' בית הדין הרבני
24 הגדול בירושלים (24.10.2022) שניתן לאחרונה שם נפסק כי ככלל שיקולי אי נאמנות מינית, גם
25 כשמדובר ב"בגידה" ממושכת אשר לא היתה לה השפעה על התנהלותו הכלכלית של משק הבית
26 או על המאמץ המשותף, אינה באה בגדרי נסיבה מיוחדת לחריגה מהסדר האיזון הקבוע בחוק
27 ואין לאשם היחסי בפירוק חיי הנישואין נפקות לעניין חלוקת הרכוש
28
- 29 138. לעניין זה יפים הם הדברים שנאמרו על ידי המשנה לנשיאה כבוד השופט פוגלמן בסעיפים
30 31-32 בבג"ץ 8463/19 הנ"ל
31
- 32 "הנה כי כן, מן האמור עולה כי פסיקתו העקבית של בית משפט זה עמדה על כך שככלל
33 אין לייחס משקל לשאלת האשם בפירוד לעניין חלוקת הרכוש בין הצדדים, ובפרט
34 להתנהגות המינית במהלך חיי הנישואין. זאת ועוד, עצם העובדה שפקיעת חיי
35 הנישואין טומנת בחובה השלכות כלכליות (לדוגמה מציאת מקום מגורים חלופי),

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

1 אינה, כשלעצמה, בגדר נסיבה מיוחדת שמצדיקה סטייה מהסדר איזון המשאבים;
2 זאת, אף אם הסיבה לפרידה נעוצה במעשה "בגידה" של אחד מבני הזוג (בג"ץ
3 8928/06, בעמ' 282). בעיני, קביעות אלו כולן לא מאבדות מכוחן גם כאשר מדובר
4 ב"בגידה" ממושכת שהוסתרה מבן או מבת הזוג. גם במקרים אלה, מתן משקל לחוסר
5 הנאמנות מכניס את שיקולי האשם במישרין לתוך השאלות הממוניות. אי-נאמנות
6 מינית ממושכת כשלעצמה לא מעלה ולא מורידה מן המאמץ המשותף שהשקיעו בני
7 הזוג במהלך חיי הנישואין ובבניית משק הבית. כאשר אי-הנאמנות לא השליכה על
8 התנהלותו היומיומית של משק הבית, ועל התרומה למאמץ המשותף, שלילת זכויות
9 ממוניות מהווה למעשה "קנס" על בן הזוג ה"בוגד" – קנס על עצם ה"בגידה".

10
11 אוסיף ואציין כי בעיני אי-נאמנות מינית ממושכת אינה שקולה ל"חיים כפולים",
12 סוגיה שבה טרם הכריע בית משפט זה (עניין השיתוף הספציפי, פסקה 48 לפסק הדין
13 של הנשיאה א' חיות, פסקה 15 לפסק הדין של השופטת ד' ברק-ארז, ופסקה 3 לפסק
14 הדין של השופט י' עמית). כאשר לצד מערכת היחסים של הזוג הנשוי מתנהלת מערכת
15 מקבילה, שגם במסגרתה מתנהל "משק בית", לדבר עשויות להיות השלכות בחלוקת
16 הרכוש הזוגי. במסגרת זאת, "חיים כפולים" עשויים לכלול, בין היתר, תמונת נכסים
17 מורכבת ומעורבות כלכלית של גורמים שלישיים במה שנחזה להיות במשך השנים
18 משק הבית של בני הזוג. ואולם, אין אני סבור כי המקרה שלפנינו הוא מקרה של
19 "חיים כפולים" מעין אלה ומשכך לא מצאתי להכריע בשאלת השלכותיהם של "חיים
20 כפולים" על חלוקת הרכוש".

21
22 139. במקרה שלפנינו לא נטען בשום שלב ולא הוצגו ראיות לכך שלמעשה "הבגידה" היתה נפקות
23 כלשהי על ההתנהלות הכלכלית של הצדדים במהלך חיי הנישואין ואף לטענת הנתבע "עד
24 אוקטובר 2019 הייתה האהבה שורה בביתם של הצדדים והכל נעשה ביניהם מתוך דאגה אמיתית
25 לתא המשפחתי ולילדים". (סעיף 17 לכתב ההגנה).

26
27 140. נוכח האמור לעיל מצאתי לדחות אף את טענות הנתבע לעניין השפעת "הבגידה" באופן
28 המצדיק סטייה מכלל האיזון השוויוני הקבוע בחוק.

סוף דבר:

31 141. מועד הקרע הינו 24.12.2019.

32 142. פירוק השיתוף בנחלה בקיזוז כספי המשכנתא ייעשה ע"פ סעיף 62-63 לפסק הדין.

33 143. פירוק השיתוף במבנה הלול ייעשה ע"פ סעיף 52 לפסק הדין.

34 144. פירוק השיתוף במערכת הסולארית ייעשה ע"פ סעיף 59 לפסק הדין.

בית משפט לענייני משפחה בצפת

תלה"מ 34713-04-20 א.ב. נ' ש.ב.

תיק חיצוני:

- 1 145. איזון הזכויות הכספיות והסוציאליות ייעשה ע"פ סעיף 68 לפסק הדין.
- 2 146. חלוקת החובות בחשבון הבנק המשותף - ייעשה ע"פ סעיפים 72-73 לפסק הדין.
- 3 147. חלוקת המיטלטלין תיעשה ע"פ סעיף 122 לפסק הדין.
- 4 148. איזון הרכבים והטרקטורון ייעשה לי סעיפים 127-128 ו-131 לפסק הדין.
- 5
- 6 149. אשר לסוגיית ההוצאות: בשים לב לתוצאת פסק הדין, כאשר טיעוני כ"א מהצדדים התקבלו
- 7 בחלקם, כל צד ישא בהוצאותיו.
- 8
- 9 המזכירות תמציא לצדדים ותסגור את התיק.
- 10 ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

11
12
13
14

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ג, 07 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

15
16
17
18

אביבית נחמיאס, שופטת, סגנית הנשיא